



ת"פ 39435/06/16 - מדינת ישראל נגד א.מ.

בית משפט השלום בפתח תקווה

11 יולי 2017

ת"פ 39435-06-16 מדינת ישראל נ' מ'

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם א.מ. ע"י ב"כ עו"ד יגאל בן בנימין

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מעובדות כתב האישום עולה כי המתלונן והנאשם, שהינם אחים, מתגוררים בשכנות, כאשר דירת המתלונן מצויה מעל דירת הנאשם. למתלונן שני ילדים קטינים.

ביום 16.6.16 בעקבות אי הסכמת הנאשם כי בתו תשמור על ילדיו של המתלונן, התקשר הנאשם למתלונן כשהוא תחת השפעת אלכוהול ואמר לו כי אם עוד פעם ידבר עם בתו יהרוג אותו ויתאבד, נמאס לו מהחיים ולא אכפת לו. בהמשך לכך התקשר הנאשם למתלונן ואמר לו אם זה המצב תתקרב לבית ואני אדקור אותך, אתה תעמוד על הברכיים ותבקש סליחה, אני ארצח אותך.

הנאשם הופנה למתן תסקיר בעניינו אשר יבחן אף את שאלת הרשעתו.

מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם, יליד 1977 ללא עבר פלילי, גרוש ואב לשני ילדים, עובד כנהג מונית.

הנאשם עלה לארץ מרוסיה עם משפחתו בהיותו בן 14.

הנאשם סיים 12 שנות לימודים במגמת מכונאות וחשמל רכב, התגייס לצה"ל ושרת במשך שנה. השתחרר על רקע בעיות במשפחתו ומצוקה אישית כתוצאה מכך.

הנאשם מסר כי עבד במגוון עבודות מגיל צעיר ובארבע השנים האחרונות עובד כנהג מונית.

הנאשם מסר כי הוא וילדיו היו מעורבים בתאונת דרכים קשה בשנת 2006 ולאחריה סבל ממצוקה נפשית ונזקק לטיפול תרופתי.



נמסר כי אביו של הנאשם עבר מספר אירועים רפואיים בשנים האחרונות אשר בגינם הינו סובל מקשיים מנטליים ותפקודיים וכי הנאשם מתקשה להתמודד עם מצבו של אביו. הנאשם מסר כי אמו נהגה כלפיו באלימות בשנות ילדותו. הוריו ואחיו של הנאשם מתגוררים במתחם מגורים משותף.

הנאשם מסר כי נישא בהיותו בן 22 וכי הקשר היה תקין, אך בהמשך החלו סכסוכים על רקע בעיות כלכליות. כן נמסר כי אשתו ניהלה באותה עת קשר מחוץ לנישואין וכי הליכי הגירושין היו מורכבים וסוערים, בסיומם נותרו הילדים במשמורתו של הנאשם לאור קושי בתפקודה ההורי של גרושתו. נמסר כי הנאשם אינו בקשר עם גרושתו ואף הקשר בינה לבין הילדים הינו מצומצם.

הנאשם מצוי כיום בקשר זוגי מזה כשנתיים וחצי. נמסר כי הוא ובת זוגו נמצאים בטיפול פוריות ותואר מצב רגשי מורכב עקב כך.

במסגרת חקירת המעצר שנערכה על ידי שירות המבחן עלה כי לנאשם האשמות כלפי משפחתו ביחס לסכסוך כספי. הרושם שהתקבל הינו כי הנאשם חש קיפוח וכעס הקשורים בנזקקותו לסיוע מהוריו בתחום הדיור. סכסוך זה עמד ברקע האירוע נשוא כתב האישום כאשר בעת המעצר כעסו של הנאשם על המצב גבר והוא התקשה לבחון את חלקו באירוע.

נמסר כי במסגרת האבחון הנוכחי הנאשם לא לקח אחריות למיחוס לו.

הנאשם מסר כי שתה בירה אחת באותו ערב וכי כעס על אחיו על רקע הסכסוך הכספי הקיים ביניהם. הנאשם אישר כי יצר קשר עם אחיו ובשיחה הושמעו צעקות הדדיות וקללות, אך שלל את האיומים. הנאשם מסר כי אינו סובל מבעיה של התמכרות לאלכוהול אך הביע נכונות לפנות לאבחון בעמותת "אפשר". כן שלל הנאשם בעיית אלימות, אף שתיאר מצבים בהם נהג באלימות כדרך של הגנה עצמית.

בשיחה עם המתלונן נמסר כי מאז גירושיו של הנאשם חל בו שינוי ומצבו הרגשי אינו יציב והמשפחה התגייסה לעזרתו. נמסר כי יחד עם זאת מצבו של הנאשם לא התייצב וכן הוא החל לצרוך אלכוהול באופן מופרז. נמסר כי תחת השפעת אלכוהול הנאשם התנהג בתוקפנות ולעיתים נהג באלימות מילולית. המתלונן מסר כי בעת האירוע נשוא כתב האישום חש פחד ובהלה ועל כן הגיש תלונה במשטרה, אך הדגיש כי רוצה בטובת הנאשם.

במסגרת הערכת הסיכון לשיקום והסיכוי לשיקום נשקלו הנתונים דלעיל, ובהם אירועים משבריים שחווה הנאשם ואשר הביאו לפגיעה בתפקודו והרעה ביחסים במשפחתו. כן נשקלו נטייתו לצבור כעסים וקושי בוויסות רגשותיו, מצב המגביר אפשרות להתפרצויות.

המלצת שירות המבחן היתה על הנאשם לפנות לאבחון בעמותת "אפשר" לבדיקת צרכיו ובדיקת קיומה של בעיה בצריכת אלכוהול, המגבירה את הסיכון להישנות עבירות במסגרת המשפחתית.

נמסר כי הנאשם החל בתהליך האבחון וההערכה היתה כי יש צורך להעמיק האבחון לתחום השליטה בדחפים והתאמת טיפול.

לאור זאת נתבקשה דחיה להשלמת האבחון.



מהתסקיר המשלים שהתקבל עלה כי הנאשם פנה לתהליך אבחון בעמותת "אפשר", התייצב לכל הפגישות ושיתף פעולה עם העו"ס.

משיחה עם העו"ס נמסר כי הנאשם אינו סובל מהתמכרות לאלכוהול אך עושה בו שימוש לרעה, ועל כן הוא יכול להיתרם מהמשך טיפול במסגרתם.

הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול שהוצע ומסר כי אינו מקיים כיום קשר עם אחיו, דבר שאושר אף בשיחה עם המתלונן. המתלונן אף מסר כי אינו חש מאוים על ידי הנאשם ורוצה בטובתו.

לאור האמור לעיל, המלצת קצינת המבחן היתה להעמיד את הנאשם בצו מבחן בשירותם למשך שנה, בה יערך מעקב אחר הטיפול בעמותת "אפשר" והתקדמותו.

כן הומלץ על ענישה מוחשית בדמות 130 שעות של"צ. הנאשם הביע נכונות לביצוע השל"צ וגובשה עבורו תכנית מתאימה.

לענין ההרשעה, הומלץ לבטלה, זאת על אף חומרת העבירה וקשייו של הנאשם בלקיחת אחריות, זאת בהתחשב בהיות העבירה עבירה יחידה, וכן בדיווחו של הנאשם כי הרשעה עלולה לפגוע בעיסוקו כנהג מונית ובעמדת המתלונן שאינו חש מאוים על ידי הנאשם וכן לצורך חיזוק הנאשם ולעודד את תפקודו הנורמטיבי.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הינו החל ממספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר.

ב"כ המאשימה התייחסה לתסקירים שהתקבלו בעניינו של הנאשם וטענה כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן לעניין ביטול ההרשעה, בפרט לאור העובדה שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו.

בנוסף נטען כי מקרה זה אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה בעניין אי הרשעה הן מבחינת חומרת העבירה ונסיבותיה, בהתחשב בכך שמדובר באיומים מהרף הגבוה, והן מבחינת אי הוכחת הנזק הקונקרטי לפגיעה בתעסוקת הנאשם.

נטען כי הנאשם לא הציג מסמכים לכך שהרשעה תביא להפסקת עבודתו כנהג מונית.

לאור האמור לעיל, מחד הודייה וחסכון בזמן שיפוטי, והעדר עבר פלילי ומנגד חומרת האיומים ואי לקיחת אחריות מלאה, עתרה ב"כ המאשימה להותיר את הרשעתו על כנה.

לעניין העונש, נטען כי המאשימה תצטרף להמלצת שירות המבחן ותעתור להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 130 שעות וצו מבחן למשך שנה, זאת לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

נתבקש צו להשמדת המוצג.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו נעדר עבר פלילי, המגדל את שני ילדיו הקטינים בכוחות עצמו מזה שנים רבות, ונסיבותיו האישיות פורטו בהרחבה בתסקירי שירות המבחן.



נטען כי בתסקירים מצוין כי הנאשם הינו אדם ללא דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינית וצוין כי האירוע נשוא כתב האישום הוא תולדה של מצוקות ומשברים שונים שפורטו בתסקירים.

ב"כ הנאשם טען עוד כי בתסקירים צוין שהסיבה להתנהגותו של הנאשם כמפורט בכתב האישום היתה העובדה שהוא חש מותקף על ידי אחיו באותו יום.

נטען כי הנאשם הופנה לעמותת "אפשר" בשל החשש שהוא מכור לאלכוהול, אך העו"ס קבעה כי הוא אינו סובל מהתמכרות לאלכוהול ולמרות זאת הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול, ככל שיידרש.

כן נטען כי המתלונן אינו מרגיש מאויים מהנאשם, אין ביניהם קשר ולא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

ב"כ הנאשם טען כי בסופו של יום שרות המבחן התרשם כי יש חשש מפגיעה קונקרטיה בתעסוקתו של הנאשם לאור העובדה שהוא נושא ברשיון ציבורי, ובמצב שבו הוא יידרש לחדשו, קיומו של רישום פלילי יקשה על כך ביותר.

נטען כי שרות המבחן המליץ על אי הרשעה אף בכדי לחזק את דימויו העצמי של הנאשם ולעודד אותו לתפקוד נורמטיבי, זאת לצד הענישה הקונקרטיה שהוצעה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הינו מפרנס יחיד של ילדיו ויש ימים שהוא עובד 15-16 שעות ביממה, כך שמדובר במי שנמצא במצב כלכלי לא פשוט.

על כן נטען כי הטלת צו של"צ בהיקף של 130 שעות על הנאשם מהווה ענישה מאוד מאוד קשה עבורו.

לאור האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם לבטל את הרשעתו של הנאשם בכדי שלא לפגוע בפרנסתו, בפרט בהיותו מפרנס יחיד, כאמור, ולאמץ את המלצת שרות המבחן.

הנאשם ביקש להצטרף לדברי סניגורו.

דין

הערכים הנפגעים הינם בטחונו ושלוות נפשו של המתלונן, אחיו של הנאשם.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי נסיבות האירוע, שהיו בגדר התפרצות מילולית טלפונית חד פעמית בתקופת משבר, אצל מי שאינו מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות אלימים, והשתלב בהליך טיפולי בו הוא מתמיד, אשר עשוי לסייע לו להימנע מאובדן שליטה על מוצא פיו, מאפשרות, מבחינת האינטרס הציבורי, ביטול ההרשעה והטלת עונש חינוכי של של"צ כהמלצת שירות המבחן.

כמו כן, לנוכח העובדה כי הנאשם מחזיק ברשיון ציבורי לנהיגה במונית, עלולה להגרם לו פגיעה בלתי מידתית עקב ההרשעה, עת יידרש לחדש את רשיון המונית שלו.



לפיכך מתקיימים הרציונלים של הלכת כתב.

אשר על כן אני מבטלת את ההרשעה.

אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 130 שעות במסגרת שגיבש שירות המבחן.

אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, כשאחד מתנאי המבחן הוא המשך ההשתלבות בטיפול בעמותת "אפשר" בהתאם להמלצת שירות המבחן.

הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע את השל"צ או יפר את צו המבחן, מוסמך בית המשפט להרשיעו ולגזור עליו עונש חלופי.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשע"ז, 11 יולי 2017, במעמד הצדדים.